

6. neděle velikonoční B

Už vás nenazývám služebníky; nazval jsem vás přáteli. To vám přikazuji: Milujte se navzájem! (Jan 15,15.17)

První čtení

Skutky apoštolů 10,25-26.34-35.44-48

Když Petr přišel do Césareje, Kornélius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: "Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk." Tu se Petr ujal slova a promluvil: "Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné." Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. A žasli věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vylit dar Ducha svatého. Slyšeli totiž, jak mluví (cizími) jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: "Může někdo odpírat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha svatého?" Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby (u nich) zůstal ještě několik dní.

Druhé čtení

1 Jan 4,7-10

Milovaní, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

Evangelium

Jan 15,9-17

Ježíš řekl svým učedníkům: "Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil

všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém. To vám prikazuji: Milujte se navzájem!"

K zamyšlení

Znovu a znovu zakoušíme, že Boží cesty neodpovídají našim představám a přáním. Jasným příkladem rozbití úzkých lidských horizontů je Petrova zkušenost v dnešním prvním čtení. Nikdy by si nebyl představoval, jakožto jeden z vyvoleného izraelského národa, že může Boží Duch sestoupit i na ty, kteří k vyvolenému národu nepatří. Tato zkušenost musela postavit na hlavu všechny dosavadní Petrovy představy o světě. Na rozdíl od nás, kteří často bojujeme o to, abychom si zachovali náš starý, zajetý postoj a tím odebíráme Duchu možnost, aby nás obdaroval tím novým, se nechává Petr Bohem vést. Tak se v jeho srdci vytváří nové poznání: kdo Bohu daruje svého Ducha, neodmítá křest.

V dnešních čteních nás předchází Bůh jako ten, který ze sebe daruje lásku lidem, který se ode všech, kteří ho s čistým srdcem hledají, nechává nalézt, a který svou lásku nabízí všem, bez jakékoliv podmínky a omezení. Zažíváme ho jako někoho, kdo je aktivní a nečeká, až lidé budou souhlasit s jeho skutky. A my ho zažíváme, především v evangeliu, jako toho, který chce, abychom se také my podíleli na jeho uzdravujících skutcích, skrze které mu ukazujeme co jsme, jak žijeme a co činíme! Evangelista vyjadřuje toto pro křesťanství tak působivé chování jako "lásku".

Německý jazyk má pro tento pojem pouze jedno slovo, na rozdíl od jiných jazyků, kde existuje více diferencí: "Láska" má pro nás mnoho významů: zahrnuje celé rozpětí od sentimentality po spiritualitu, od tělesné lásky až po duchovní lásku. Ale láska, kterou je samotný Bůh, nemůže být chápána v lidském slova smyslu. Bůh je a zahrnuje všechny aspekty lidské lásky a jde ještě nad toto chápání. Toto se evangelista také snaží vyjádřit, když používá slovo "Agape" místo užívaného slova "Eros". Křesťanské "Agape" odpovídá přesvědčení, že nás Bůh miluje bezpodmínečně, bez jakéhokoliv skutku a předpokladu z naší strany, miluje nás tak, že je připraven dát nám všechno. A na druhé straně neexistuje žádná odpovídající láska k Bohu, která neopomíjí bližní s připraveností se vydat. "Neexistuje větší láska, než darovat svůj život za bližní." Tento Ježíšův životní postoj je mocný požadavek, který se jen těžko dá splnit. Přesto však zůstává měřítkem našich vztahů k sobě navzájem, aby se obětavost stala více plodem lásky. To znamená, abychom se vždy snažili poznávat skrytou tvář věcí; přicházet k ostatním, kteří jsou více nešťastní než my; přese všechna rozčarování, přese všechny zrady, abychom se nevzdali víry v lásku; abychom se vzdali jakéhokoliv násilí. To je to nové přikázání: není vůbec lehké ho převést do skutečnosti, ale přesto každodenní opravdové snažení nás pomalu, ale jistě spojí více s Boží láskou a přiblíží nás dokonalé radosti, kterou nám Ježíš přislíbil v evangeliu.

Čtení dnešního dne je výzvou pro naše představy o světě: jsme připraveni nechat se vést Božím slovem po neznámých cestách pověření novým úkolem? Jsme schopni přiblížit se lidem tímto "Agape", které nám svým životem ukázal Ježíš? Bůh od nás nevyžaduje ohromující výkony, ale upřímnost a cestu životem s otevřenými očima a srdcem. Boha upřímně hledat a najít se přihodí uprostřed života!

Znamená to navazující a skutečnou pozornost pro všechny mé skutky a činy – jakým způsobem to životu zabraňuje a jakým způsobem podporuje. Znamená to spoluúčinnost kontemplace a akce. Obojí spolu souvisí, obojí je navzájem podmíněno: kontemplace potřebuje uzemnění, akce potřebuje důraznou vazbu na Boha.

Každý křesťan, každá křesťanka je člověk, v jehož/jejíž blízkosti je snadnější věřit v Boha. Můžeme to o sobě říci?